

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:256374
Datë: 23.09.2024
Numri i dokumentit: 06192484

C-IV-14-3080

Ankuesi

R Q fsh .Ll .Podujevë.
*Përfaqësuar nga avokati **B I**, Prishtinë.*

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha”, nr. 55, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarja Manushe Karaçi, me 23.09.2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- 1. APROVOHET pjesërisht** ankesa si e bazuar dhe **ndryshohet** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së nr. PRN046-0751, datë 26.02.2014.
- 2. OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit **R Q** në emër të kompensimit për paga të papaguara t’i paguaj **shumën prej 1.092.94€**, ndërsa pjesa tjetër e kërkesës përtej shumës së aprovuar, refuzohet si e pa bazuar.
- 3.** Shumat e aprovuara si në pikën 2 të dispozitivit do të përmbushen në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.
- 4.** Secila palë i bartë shpenzimet e veta .

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 25 prill 2014, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, ankesë kundër Vendimit nr. PRN-046-0751, të datës 26 shkurt 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), me të cilin ka kërkuar kompensimin për pagat e pa paguara, për periudhën nga dhjetori 2002 – mars 2003, janar 2004 – mars 2004, dhjetor 2004 dhe janar 2005 – mars 2005, në shumë prej 1,400.13 €, nga NSH FAN “Zahir

Pajaziti” (në likuidim). Ankuesi pohoi se NSH-ja u privatizua me 24 mars 2006 dhe se ai me të gjithë punëtorët tjerë në këtë rast ishin punëtor të ndërmarrjes dhe në të njëjtën datë AKP-ja ia ndërpreu punën këtyre punëtorëve, përmes një letre të dhënë çdo punëtori, duke i njoftuar për ndërprerjen e menjëhershme të punësimit. Po ashtu, ankuesi pohoi se të gjithë punëtorët ishin pre e ndërprerjes masive të punës nga ndërmarrja dhe se kanë të drejtë ne pagat e tyre të pa paguara, ndërsa AKP-ja nuk ua kishte mohuar këtë të drejtë, por AKP-ja ua kishte refuzuar kërkesën me pretendimin se kërkesa është e parashkruar. Sipas ankuesit kërkesa nuk është e parashkruar ashtu siç pretendon e paditura. Gjithashtu ankuesi pohoi se ka vepruar sipas ligjit dhe udhëzimeve të AKM, se pari ka marrë letrën zyrtare nga AKM për ndërprerje të marrëdhënies së punës me të cilën është udhëzuar se do të kontaktohej kur të fillojnë procedurat e likuidimit. Në mbështetje të kërkesës ankuesi ka bashkangjitur dokumentet në kopje si: autorizimin për përfaqësim, vendimin e kundërshtuar, njoftimin e datës 24 mars 2006, dhe listën e pagave te mbetura borxh nga NSH-ja të dt.24.03.2006, me nr. amz.380.

Me 19 gusht 2024 gjykata lëshoi një urdhër për ankuesin, përmes së cilit urdhër ju kërkua që të dorëzoi librezën e punës, listën e pagave të mbetura borxh nga NSH-ja, njoftimin për ndërprerje të marrëdhënies së punës, si dhe prova tjera në mbështetje të pretendimeve të tij ankimore.

Me 29 gusht 2014 përfaqësuesi i ankuesit u përgjigj në urdhrin e gjykatës dhe dorëzoi si prova: kopjen e Librezës së Punës, kopjen e njoftimit mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 24 mars 2006, listën e pagave te mbetura borxh nga NSH-ja të dt.24.03.2006, me nr. amz.380.

Me 28 gusht 2024, e paditura parashtrori përgjigje në ankesë, në të cilën pohoi se AL ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat ligjore janë zbatuar saktësisht. E paditura pohoi se ankuesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit 04/L-034 është shkelur nga AL në marrjen e vendimit. Po ashtu e paditura pohoi se kërkesa e ankuesit është e parashkruar në pajtim me nenin 36.2.1 të Shtojcës së Ligjit 04/L-034 dhe nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. Më tej e paditura pohoi se nuk ka prova që ankuesi e ka dorëzuar këtë kërkesë para ndonjë gjykate apo organi tjetër kompetent brenda periudhës tre vjeçare të parashkrimit, pra tri vite nga marsi i vitit 2005. Po ashtu e paditura theksoi se parashtruesi ka detyrimin dhe barrën e provës (Neni 7 i Ligjit mbi Procedurën Kontestimore dhe neni 31 i Shtojcës së Ligjit 06/L-086). E paditura propozoi që ankesa të refuzohet si e pa bazuar dhe të vërtetohet vendimi i kundërshtuar.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa aprovohet si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL.

Ne bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 pika 2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësata apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa, pika 3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Neni 14.1 i Rregullores së UNMIK- ut 2001/ 27 (si ligj në fuqi në kohën e ofrimit të shërbimeve të punës) parasheh që: *“Pagat - rrogat paguhen: (a) të paktën çdo muaj; (b) punonjësit personalisht ose përmes transferit bankar dhe (c) të shoqëruara me dëftesën e pagesës”*. Neni 55.1 i Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 (si ligj në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimit) parasheh që: *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”* .

Gjykata vlerëson se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i NSH FAN “Zahir Pajaziti”. Në këtë çështje, kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit të kërkesës së ankuesit për kompensim për pagat e papaguara. E paditura e kundërshton kërkesën e ankuesit duke pretenduar se e njëjta është parashkruar, me arsyetim se ankuesi nuk ka ndërmarrë ndonjë veprim me qëllim të ndërprerjes së këtij afati. E paditura nuk e ka kontestuar bazën e kërkesës dhe as lartësinë e shumës së kërkuar. Ankuesi, bazën e kërkesës së tij e mbështet në listën e pagave të mbetura borxh nga NSH-ja, pastaj me njoftimin mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, me librezën e punës, dhe si dhe në pohimet e tij të parashtruara në ankesë.

Nga Njoftimi Mbi Ndërprerjen e Marrëdhënies së Punës e dorëzuar si provë, vërtetohet fakti se ankuesi ishte në marrëdhënie pune në NSH deri me 24 mars 2006, kohë kur edhe u privatizua NSH-ja, pastaj nga Libreza e Punës vërtetohet fakti se ankuesi ishte në marrëdhënie pune në NSH nga data 01.11.1985 e deri me 24.03.2006. Nga lista e rrogave të lëshuara nga personat përgjegjës të NSH-së e datës 24 mars 2006 gjykata vërteton faktin se NSH “Fan Zahir Pajaziti”, punëtorit R Q i ka mbetur borxh pagat në shumë prej 1.400.13€, për muajt dhjetor 2002, janar, shkurt, mars 2003, janar, shkurt mars dhe dhjetor 2004 si dhe janar, shkurt, mars 2005.

Andaj, gjykata i pranon si prova relevante dhe të bazuara njoftimin mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, librezën e punës dhe listën e pagave të papaguara për periudhën e lartcekur, për të arritur në përfundim se ankuesi ka ofruar shërbime punë për NSH për periudhën dhjetor 2002 – mars 2003, janar 2004 – mars 2004, dhjetor 2004 dhe janar 2005 – mars 2005 dhe se për këtë periudhë NSH i ka mbetur borxh pagat. E paditura nuk ka dëshmuar të kundërtën

dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesi nuk kishte ofruar shërbime pune për NSH në periudhën e lartcekur, apo se nuk i ka mbetur pagat borxh, ashtu siç përshkruhen në listën e pagave lëshuar nga personat përgjegjës të NSH.

Me rastin e aprovimit të shumës në lartësi prej **1.092.94 €**, gjykata është bazuar në listën e rrogave ashtu që për vitin 2003 i është njohur paga për muajin mars në shumë prej 128.60 € ndërsa për vitin 2004 i janë njohur pagat për muajin janar –shkurt-mars –dhjetor 2004 në shumë prej 686.73 €, dhe për vitin 2005 i janë njohur pagat për muajin janar- shkurt- mars 2005 në shumë prej 277.61 €, Gjithsejtë ankuesit i janë njohur pagat e pa paguara në shumë prej 1.092.94 € me përjashtim të pagave të papaguara për muajt dhjetor të vitit 2002 dhe për muajt janar dhe shkurt të vitit 2003, të cilat janë refuzuar për shkak të parashkrimit. Ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi për të vërtetuar faktin se e ka paraqitur kërkesë për pagesën e këtyre tri pagave të papaguara e të cilat janë refuzuar, para njoftimit të lëshuar nga AKP.

Gjykata ka vlerësuar edhe pretendimet e tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit, por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje. Pretendimi i të paditurës se kërkesa e ankuesit e tëra është parashkruar, nuk është plotësisht i saktë. Gjykata vlerëson se edhe për periudhën mars 2003 e tutje, parashkrimi është ndërprerë me njoftimin e datës 24 mars 2006 dhe kësaj pretendimi i të paditurës, se kërkesa është parashkruar për tërë detyrimin nuk është i drejtë dhe nuk gjen mbështetje në dispozitat ligjore.

Gjykata vëren se letra e datës 24 mars 2006, është një njoftim i përgjithshëm për kreditorët potencial dhe kësaj nuk përcakton statusin individual të secilit ankues në kuptim të ekzistimit të marrëdhënies së punës dhe si e tillë nuk mund të shërbejë si e vetmja bazë për tu njohur të drejtën për paga të papaguara, por e njëjta duhet të shihet edhe në lidhshmëri me dëshmitë tjera, të dorëzuara nga ankuesi, siç është arsyetuar më lartë. Ankuesi me letrën e datës 24 mars 2006 ishte njoftuar se punësimi i tij përfundon me rastin e privatizimit të NSH dhe se çdo kërkesë eventuale që mund të ketë ndaj NSH, duhet ta parashtrijë me rastin e inicimit të procedurës së likuidimit ndaj NSH. Futja e NSH-së në procedurë të likuidimit në bazë të dispozitave ligjore ka qenë detyrë e të paditurës dhe nuk është varur nga vullneti i ankuesit, kësaj ankuesi ka pasur pritje legjitime lidhur me fillimin e procedurës së likuidimit dhe parashtrimin të pretendimeve të tij kreditorë në po atë procedurë. Vonesa e fillimit të procedurës së likuidimit të NSH nuk mund të atribuohet ankuesit dhe kësaj ti mohohet e drejta në kompensim vetëm mbi faktin e afatit të parashkrimit, përderisa ka qenë obligim ligjor i të paditurës për fillimin e kësaj procedure dhe përderisa ankuesi me letrën e lartcekur është njoftuar se kërkesat kreditorë që mund ti ketë duhet ti parashtrijë kur të fillojë procedura e likuidimit. Njëherit një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e DHPGJS-së dhe të Kolegjit të Ankesave (AC-I-20-0282, AC-I-20-0033, AC-I-20-0168 , AC-I-20-0183 etj).

Nisur nga kjo gjendje, gjykata vie në përfundim se ankuesi R Q kishte ofruar shërbime punë për NSH dhe se NSH i kishte mbetur borxh pagat për periudhën e lartcekur dhe kësaj i takon e drejta në kompensim për pagat e papaguara, në shumën e aprovuar.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta. Në pajtim me nenin 13.3 të Udhëzimit Administrativ për Unifikimin e Taksave Gjyqësore, të Këshillit Gjyqësor të Kosovës (KGJK) nr. 01/2017, të datës 22 mars 2017, ankuesi e ka paguar taksën gjyqësore.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtare
Manushe Karaçi